

ФОНЕТИЧНА КОРЕКЦІЯ – ІНТЕГРОВАНІЙ ПРОЦЕС ВИВЧЕННЯ МОВИ

Полюк І.С.

*Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
ipolyuk1953@gmail.com*

The paper emphasises the importance of increasing the students' foreign language competence by means of introduction into the practical classes of French a phonetic corrective course viewed as an integral process of the French language acquisition.

Key words: *phonetics, phonetic competence, communicative skills, foreign language teaching, practical classes of French.*

Загальновідомо, що саме згадування слова «вимова» миттєво викликає побоювання для тих, хто тільки починає своє знайомство з французькою мовою. Тому перші контакти з фонетикою є визначальними для подальшого контролю їхньої вимови. З самого початку неправильно поставлену вимову надалі дуже складно виправити. Матеріал для вивчення та його подача викладачем повинні бути ретельно дібраними. Раціонально пам'ятати, що фонетична корекція є невід'ємною частиною навчання так само, як лексична або синтаксична. Тобто цей процес є інтегрованим і паралельним та невідокремленим від вивчення мови в цілому.

Першим і важливим кроком вивчення фонетики для студента є розпізнавання «фонетичного слова». При вивченні лексики студент повинен звикнути вимовляти загальний іменник обов'язково з детермінантом або прийменником залежно від контексту. Так, він повинен вимовляти не «*potte*», а «*la potte*», не «*règle*», а «*la règle*», не «*ami*», а «*un ami*», не «*chaussure*», а «*ses chaussures*», не «*chaussettes*», а «*leur chaussettes*», не «*matin*», а «*ce matin*», не «*tableau*», а «*au tableau*».

Виражаючи свої думки «фонетичними словами», студенти на підсвідомому рівні використовують такі правила французької мови, як зв'язування та зчеплення у таких словосполученнях, як: «*piéd à piéd*» /pié-ta-pié/, «*avec une amie*» /a-ve-cu-na-mie/, «*cet hiver*» /ce-ti-ver/.

Другим важливим кроком у вивченні фонетики є усвідомлення артикуляційної важливості останнього вимовленого складу кожного «фонетичного слова». Це зумовлено наявністю його варіативності, наприклад, уживання прикметників, які позначають національність: «*Je suis*

français / çaise», «*ukrainien/enne*», а також необхідністю вимовляти носові голосні звуки, що дає можливість відрізнити прикметники чоловічого та жіночого роду. Особливу увагу слід звертати на вимову цього останнього складу фонетичного слова аби переконати студента в його важливості й необхідності для порозуміння з франкомовним слухачем.

Третій крок стосується групування декількох «фонетичних слів» для утворення повноцінних висловлень. Це передбачає практикування у розпізнаванні серії «фонетичних слів» з чіткою вимовою останнього складу. Ці серії можуть складатися з двох, трьох, чотирьох «фонетичних слів», як-от, наприклад, у серії з двох фонетичних слів: «*rendez-vous chez lui*» : «*rendez-vous... vous*», «*chez lui... lui*», «*rendez-vous/chez lui*»; серія з трьох фонетичних слів: «*les voitures circulent du côté droit*», «*les voi- tures... tures*», «*circulent... culent*», «*du côté droit... droit*», «*les voitures/circulent/du côté droit*»; серія з чотирьох фонетичних слів: «*il m'a dit de revenir la semaine suivante*»: «*il m'a dit...dit*», «*de revnir... vnir*», «*la smaine... smaine*», «*suivante...vante*», «*il m'a dit/de revnir/la smaine/suivante*» (1).

Необхідно звернути увагу, що для зберігання так званого «французького» ритму фрази студентові слід більше працювати над останнім складом. Чим довшою є серія «фонетичних слів», тим складніше буде студентові зберігати цей ритм.

Великий словниковий запас та володіння ґрунтовними знаннями граматики не потрібні для початку вивчення фонетичного оформлення мови. Достатнім буде володіння початковим рівнем лексики. Фонетика може розглядатися на прикладі будь-якого тексту, відповідно до потреб студентів. Головним є усвідомлення структури усного мовлення з поетапним вивченням французьких мовних звичок. Систематизація вправ на говоріння, на яке відводиться найбільше часу, доводить цей процес до автоматизму, коли студент вже не замислюється над артикуляцією.

Зазвичай студенти тяжіють до вже відомих їм моделей, які часто використовуються на занятті. Ідеться про повторення вимови за моделлю, яку самостійно опрацьовує студент, отримуючи поради від викладача щодо корегування його фонетичних і ритмо-мелодійних помилок. Використання діалогу значно поліпшує вимову, що автоматично дає студентові впевненість у собі. Головне завдання та винахідливість викладача полягає у залученні студентів до засвоєння фонетичних особливостей мовлення на підсвідомому рівні.

1. Le français dans le monde / N 377/ septembre-octobre 2011 , p. 33.